

[← უკან](#)[წინა შემდეგ →](#)

საკასაციო საჩივარი

საქმის ნომერი	ბს-499(კ-19)	კატეგორია	დავები ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის კანონიერების თაობაზე
თარიღი	03/06/2022	სახეობა	სხვა აქტები
შედეგი	გაუქმდა და მიღებულია ახალი გადაწყვეტილება	დავის საგანი	ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა

გადაწყვეტილება/განჩინება

ბს-499 (კ-19)

03 ივნისი, 2022 წელი
ქ. თბილისიადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა
შემადგენლობა:

ნოგზარ სხირტლაძე (თავმჯდომარე, მომხსენებელი),
მოსამართლეები: ქეთევან ცინცაძე, გიორგი გოგიაშვილი

საქმის განხილვის ფორმა - ზეპირი მოსმენის გარეშე

კასატორი - სსიპ საჯარო სამსახურის ბიურო

მოწინააღმდეგე მხარე - ნ. გ-ე

გასაჩივრებული განჩინება - თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 24.01.2019წ. გადაწყვეტილება

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა

აღწერილობითი ნაწილი:

ნ. გ-ემ 28.11.2017წ. სარჩელით მიმართა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიას სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროს მიმართ და მოითხოვა მოპასუხის 06.11.2017წ. №140/განკ განკარგულების ბათილად ცნობა.

მოსარჩელემ აღნიშნა, რომ 25.07.2017წ. №156/კ ბრძანებით დაინიშნა სსიპ ...ო ფონდის ...ი ...ის ...ოდ. 31.07.2017წ. ფონდის იურიდიული და ადმინისტრაციული უზრუნველყოფის დეპარტამენტის თანამშრომელმა, რომელიც პასუხისმგებელია ფონდის თანამშრომელთა საკადრო საკითხების წარმოებაზე, მისი ...ის ...ის თანამდებობაზე დანიშნის ბრძანება აკვირთა „ადამიანური რესურსების მართვის ავტომატიზებული სისტემაში“. ეს სისტემა არის საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სსიპ საფინანსო-ანალიტიკური სამსახურის მიერ შექმნილი ელიქტრონული სერვისი (პორტალი), რომელიც წარმოადგენს ქვეყნის მასშტაბით საჯარო სექტორში დასაქმებულ პერსონალთა ერთიან მონაცემთა ბაზას. „ადამიანური რესურსების მართვის ავტომატიზებული სისტემაში“ წვდომა აქვს სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროს, „სახანო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში ადამიანური რესურსების მართვის ავტომატიზებული სისტემის მინიმალური სტანდარტის დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 20.02.2012წ. № 57 დადგენილების მი-7 მუხლის თანახმად. კოორდინაციას და მონიტორინგს ახორციელებს ბიურო. მოსარჩელემ მიუთითა, რომ აღნიშნულის მიუხედავად სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროსაგან არ მიუღია დეკლარირების ერთიან ელიქტრონულ სისტემაში შესასვლელი მომხმარებლის სახელი და პაროლი თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის წარსადგენად. 10.11.2017წ. სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროდან მიიღო დაჯარიმების შესახებ 06.11.2017წ. განკარგულება თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის დადგენილ ვადაში წარუდგენლობისათვის. მოსარჩელის განმარტებით დეკლარაციის წარუდგენლობა განპირობებული იყო იმ ფაქტით, რომ სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროდან არ მიუღია დეკლარირების ერთიანი ელიქტრონული სისტემის მომხმარებლის სახელი და პაროლი, რომელიც საფოსტო გზავნილის სახით ჩაბარდა 15.11.2017წ., ბიუროს ახლო ხაზზე არაერთხელ დაკავშირებისა და მისთვის მომხმარებლის სახელისა და პაროლის გამოგზავნის მოთხოვნის შემდეგ. მოსარჩელის მოსაზრებით დეკლარაციის წარუდგენლობისათვის ჯარიმის დაკისრების სამართლებრივი საფუძველი არ არსებობდა და განკარგულება გამოიკა კანონმდებლობის მოთხოვნათა დარღვევით.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 15.02.2018წ.

გადაწყვეტილებით ნ. გ-ის სარჩელი არ დაკმაყოფილდა.

საქალაქო სასამართლომ აღნიშნა, რომ ნ. გ-მ თანამდებობაზე განწესებიდან (2017 წლის 25 ივლისიდან) ორი თვის ვადაში არ შეავსო თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის ამსახველი დიკლარაცია, შესაბამისად, მოკიდულ შემთხვევაში სახეზე არის „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-14 მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული მართლსაწინააღმდეგო ქმედება. ქმედების ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევად კვალიფიკაციის მნიშვნელოვანია სამართლებრივი შეფასება მიიღოს მისი, როგორც არამართლზომიერი ქმედების შემადგენლობის განსაზღვრას. ქმედების ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევად კვალიფიკაცია დამოკიდებულია მომხდარი ფაქტის, სამართლის ნორმების სწორედ ასეთად მიჩნეული ფაქტის, გარემოების სრულად და ზუსტად აღწერილობით თანადასაბუთებელი და შესაბამისობაზე, ანუ ქმედება ზუსტად უნდა შეესაბამებოდეს კანონით ასეთად მიჩნეული ქმედების ნიშნების შემადგენლობას. „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-14 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, პირი ვალდებულია თანამდებობაზე განწესებიდან ორი თვის ვადაში წარადგინოს საჯარო სამსახურის ბიუროში თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დიკლარაცია, აღნიშნული ვალდებულების შესრულება დამოკიდებულია საჯარო სამსახურის ბიუროს ვალდებულებაზე, მიაწოდოს ელექტრონული სისტემის შესაბამისი და დიკლარაციის შევსებისთვის საჭირო საინფორმაციო მონაცემები, მიწოდება თავის მხრივ დამოკიდებულია საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილი პირის, თანამდებობის პირის ან/და თანამდებობიდან განთავისუფლებული პირის წერილობით მიმართვაზე. არც საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილი პირს და არც თანამდებობის პირს არ მიუძღრება კანონით დადგენილ ვადაში სხივ საჯარო სამსახურის ეროვნული ბიუროსათვის. „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის თანახმად დიკლარაციის შესავსებად დიკლარირების ერთიან ელექტრონულ სისტემაში შესასვლელ რეგისტრაციას, საჯარო სამსახურის ბიურო გასცემს საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილი პირის, თანამდებობის პირის ან/და თანამდებობიდან განთავისუფლებული პირის წერილობითი მიმართვის საფუძველზე. ამრიგად, სასამართლომ მიიჩნია, რომ მოსარჩელის მოსაზრება ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მისთვის დიკლარირების ერთიან ელექტრონულ სისტემაში მომხმარებლის სახელისა და პაროლის მიუღებლობის გამო სადავო ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის თაობაზე, საფუძველს არის მოკლებული. დადგენილია, რომ მოსარჩელემ კანონით განსაზღვრულ ვადაში და წესით არ წარადგინა თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დიკლარაცია. საქალაქო სასამართლომ მიიჩნია, რომ სხივ საჯარო სამსახურის ბიუროს უფროსის 06.11.2017წ. №140/განკ განკარგულება ნ. გ-ის დაჯარიმების შესახებ არ ეწინააღმდეგება კანონს და შესაბამისად, სახეზე არ არის ზა-ის მე-60¹ მუხლით გათვალისწინებული ბათილობის საფუძველი, რის გამოც სარჩელი არ დაკმაყოფილდა.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 15.02.2018წ. გადაწყვეტილება სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ნ. გ-მ.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 24.01.2019წ. გადაწყვეტილებით ნ. გ-ის სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდა, მოკიდულ საქმეზე გაუქმდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 15.02.2018წ. გადაწყვეტილება და მიღებულ იქნა ახალი გადაწყვეტილება, ნ. გ-ის სარჩელი დაკმაყოფილდა, ბათილად იქნა ცნობილი სხივ საჯარო სამსახურის ბიუროს უფროსის 06.11.2017წ. № 140 განკარგულება.

სააპელაციო სასამართლომ აღნიშნა, რომ ნ. გ-ის სამართალდამრღვევად მიჩნევისათვის სახეზე უნდა იყოს მოსარჩელის მიერ განხორციელებული მართლსაწინააღმდეგო ქმედება და ბრალი (მოსარჩელის დამოკიდებულება მის მიერ განხორციელებული ქმედების მიმართ). ერთ-ერთი კომპონენტის არარსებობა გამორიცხავს პირის სამართალდამრღვევად მიჩნევისა და მისთვის პასუხისმგებლობის დაკისრებას. განსახილველ შემთხვევაში საქმის მასალებით დადგენილია, რომ ნ. გ-მ თანამდებობაზე განწესებიდან (2017 წლის 25 ივლისიდან) ორი თვის ვადაში არ შეავსო თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის ამსახველი დიკლარაცია, შესაბამისად, სახეზე არის „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-14 მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული მართლსაწინააღმდეგო ქმედება, თუმცა მხოლოდ მართლსაწინააღმდეგო ქმედების არსებობა ბრალის შეფასების გარეშე არ არის საკმარისი პირის სამართალდამრღვევად მიჩნევისათვის. განსახილველ შემთხვევაში საჯარო სამსახურის ბიუროში თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დიკლარაციის დროულად წარუდგენლობაში ნ. გ-ის არანაირი ბრალი არ მიუძღვის. თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დიკლარაციის წარდგენის პირობებს განსაზღვრავს „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-14 მუხლი. მითითებული ნორმის მე-10 პუნქტის თანახმად, შესაბამისი საჯარო დაწესებულების ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელი ან საამისოდ უფლებამოსილი პირი ვალდებულია სათანადო ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემიდან არაუგვიანეს 7 სამუშაო დღისა წერილობით მიაწოდოს ბიუროს ინფორმაცია პირის სადეკლარაციო თანამდებობაზე განწესების ან სადეკლარაციო თანამდებობიდან განთავისუფლების შესახებ. ამ ვალდებულების შეუსრულებლობის შემთხვევაში ბიუროს უფროსი ამის შესახებ აცნობებს შესაბამისი საჯარო დაწესებულების ხელმძღვანელს, რაც შესაძლებელია ახდის ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელისათვის ან საამისოდ უფლებამოსილი პირისთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველი. დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება შესაბამისი საჯარო დაწესებულების ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელს ან საამისოდ უფლებამოსილი პირს არ ათავისუფლებს პირის სადეკლარაციო თანამდებობაზე გაწესების ან სადეკლარაციო თანამდებობიდან განთავისუფლების შესახებ ინფორმაციის ბიუროსთვის მიწოდების ვალდებულებისაგან. იმავე მუხლის მე-9 პუნქტის თანახმად, ამ მუხლის მე-10 პუნქტით გათვალისწინებული საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილი პირის, თანამდებობის პირის ან/და თანამდებობიდან განთავისუფლებული პირის წერილობითი მიმართვის საფუძველზე ბიურო გასცემს დიკლარირების ერთიან ელექტრონულ სისტემაში შესასვლელ რეგისტრაციას და პირს განუმარტავს თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დიკლარაციის დადგენილ ვადაში წარუდგენლობისათვის საჭიროებებს. კანონმდებლობით გათვალისწინებულ პასუხისმგებლობას, მოკიდულ შემთხვევაში საქმის მასალებით დადგენილია, რომ სხივ საჯარო სამსახურის ბიუროს მოსარჩელისათვის ოათიანილი ვადაში არ მიუწოდებია

დეკლარირების ერთიან ელექტრონულ სისტემაში შესასვლელი რეკვიზიტები და არ განუმარტავს მისთვის თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის დადასტვინებას. ვადამდე წარუდგენლობისათვის საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობის შესახებ. სააპელაციო პალატამ გაიზიარა მოპასუხის სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროს წარმომადგენლის მსჯელობა იმის შესახებ, რომ ბიუროს ჯერ უნდა ეცნობოს პირის სადეკლარაციო თანამდებობაზე გამწესების თაობაზე და მხოლოდ ამის შემდეგ გასცემს ასეთ პირზე დეკლარირების ერთიან ელექტრონულ სისტემაში შესასვლელი რეკვიზიტებს ქონებრივი დეკლარაციის შესავსებად. განსახილველ შემთხვევაში მოსარჩელეს არანაირი ბრალი არ მიუძღვის იმაში, რომ სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროს დაგვიანებით ეცნობა მისი სადეკლარაციო თანამდებობაზე გამწესების თაობაზე. „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-14 მუხლის მე-10 პუნქტი არა თანამდებობაზე დანიშნულ პირს, არამედ მხოლოდ შესაბამისი საჯარო დაწესებულების ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელს ან საამისოდ უფლებამოსილ პირს ავალდებულებს სათანადო ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემიდან არაუგვიანეს 7 სამუშაო დღისა წერილობით მიაწოდოს ბიუროს ინფორმაცია პირის სადეკლარაციო თანამდებობაზე გამწესების ან სადეკლარაციო თანამდებობიდან განთავისუფლების შესახებ. ამდენად, სადეკლარაციო თანამდებობაზე პირის დანიშნვიდან 7 სამუშაო დღის განმავლობაში მხოლოდ შესაბამისი საჯარო დაწესებულების ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელი ან საამისოდ უფლებამოსილი სხვა პირი არანაირ ვალდებულებას არ ატარებს თანამდებობაზე დანიშნული პირი, ასეთი დანიშვნის შესახებ წერილობითი ინფორმაცია მიწოდონ სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროს. რაც შეეხება „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-14 მუხლის მე-9 პუნქტს, იგი ითვალისწინებს მხოლოდ ამ მუხლის მე-10 პუნქტით გათვალისწინებული საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილი პირის, თანამდებობის პირის ან/და თანამდებობიდან განთავისუფლებული პირის წერილობითი მიმართვის საფუძველზე ბიუროს მიერ დეკლარირების ერთიან ელექტრონულ სისტემაში შესასვლელ რეკვიზიტების გაცემის და პირისათვის თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის დადასტვინებას ვადამდე წარუდგენლობისათვის საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ პასუხისმგებლობის განმარტების ვალდებულებას, მაგრამ თანამდებობაზე დანიშვნის შესახებ ბიუროსათვის მიმართვის ვალდებულებას ადგენს არა ეს ნორმა (მე-9 პუნქტი), არამედ იმავე მუხლის მე-10 პუნქტი და ასეთი ვალდებულება აქვს არა თავად თანამდებობაზე დანიშნულ პირს, არამედ მხოლოდ შესაბამისი საჯარო დაწესებულების ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელს ან იმავე დაწესებულების სხვა საამისოდ უფლებამოსილ პირს. სააპელაციო პალატამ მიიჩნია, რომ მართალია, ნ. ა-ის სსიპ ...-ის ...-ის ...-ის ...-ის თანამდებობაზე დანიშვნის შესახებ წერილობითი ინფორმაცია სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროს ეცნობა კანონით დადგენილი ვადის დარღვევით, მაგრამ ამაში მოსარჩელეს არანაირი ბრალი არ მიუძღვის. შესაბამისად, მას არ შეიძლება პასუხისმგებლობა დაეკისროს თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის ბიუროში დადასტვინებას ვადამდე წარუდგენლობისათვის. სადავო არ არის ის გარემოება, რომ ნ. ა-ისათვის ბიუროს მიერ ქონებრივი დეკლარაციის შესავსებად დეკლარირების ერთიან ელექტრონულ სისტემაში შესასვლელი რეკვიზიტების მიწოდების შემდეგ, მოსარჩელემ დადგენილ ვადაში შეავსო დეკლარაცია და წარადგინა ბიუროში.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 24.01.2019წ. გადაწყვეტილება საპასაგო წესით გაასაჩივრა სსიპ საჯარო სამსახურის ბიურომ.

კასატორმა აღნიშნა, რომ დეკლარირება, როგორც წესი, ორ საფეხურიანი პროცესით ხორციელდება: დაწყებითი სტადია - თანამდებობაზე გამწესების/თანამდებობიდან გათავისუფლების შესახებ საკადრო ხასიათის ინფორმაციის ბიუროსთვის მიწოდება და მეორე ძირითადი სტადია - თანამდებობის პირის მიერ დეკლარაციის შევსება და ბიუროში წარდგენა. დეკლარაციის შესავსებად დეკლარირების ერთიან ელექტრონულ სისტემაში შესასვლელი რეკვიზიტებს საჯარო სამსახურის ბიურო გასცემს შესაბამისი საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილი პირის, თანამდებობის პირის ან/და თანამდებობიდან გათავისუფლებული პირის წერილობითი მიმართვის საფუძველზე. ამდენად, თანამდებობის პირი ვალდებულია გამოიჩინოს გულისხმიერება და წინდახედულება დეკლარაციის წარდგენის ვალდებულების შესრულების მიზნით. მოკლე შემთხვევაში ნ. ა-ი თანამდებობის პირისათვის აუცილებელი გულისხმიერებითა და სათანადო პასუხისმგებლობით არ მოეპყრო მისდამი დაკისრებულ უპირობო ვალდებულებას - სადეკლარაციო თანამდებობაზე გამწესებიდან 2 თვის ვადაში დეკლარაციის წარდგენასთან დაკავშირებით, შესაბამისად, სახეზეა ადმინისტრაციული სამართალდარღვევა გაუფრთხილებლობით. სააპელაციო სასამართლომ არასწორად განმარტა „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-14 მუხლის მე-9 და მე-10 პუნქტები და მიიჩნია, რომ მოსარჩელის ქმედებაში (უმოქმედობაში) ბრალი არ არსებობდა. აღნიშნული ნორმებით კანონმდებლის ნებას წარმოადგენს უზრუნველყოფილი იქნეს ბიუროს დროული ინფორმირება თანამდებობაზე გამწესებულ და გათავისუფლებულ პირთა შესახებ და იგი არ შეიძლება გახდეს თანამდებობის პირის ძირითადი ვალდებულების შეუსრულებლობის შემთხვევაში ბრალის გამოძირებადი გარემოება. თანამდებობის პირმა დადასტვინა ვადამდე უნდა წარადგინოს დეკლარაცია და მიმართოს ყველა სახის ღონისძიებას ამ ვალდებულების ჯიჟღავნად და დათქმულ დროში აღსასრულებლად, მათ შორის მიწოდოს ბიუროს მის თანამდებობაზე გამწესების შესახებ ინფორმაცია. მოქმედი კანონმდებლობა პირს განუსაზღვრავს უპირობო ვალდებულებას თანამდებობაზე გამწესებიდან 2 თვეში დეკლარაციის წარდგენასთან დაკავშირებით, ხოლო ამავე თანამდებობაზე გამწესების შესახებ ბიუროსთვის ინფორმაციის მიწოდება წარმოადგენს დეკლარაციის წარდგენის შესახებ ვალდებულების აღსრულების ხელშეწყობ ღონისძიებას. თანამდებობის პირის დეკლარაციის წარდგენის ვალდებულება არ არის დამოკიდებული შესაბამისი დაწესებულების ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელის ვალდებულების შეუსრულებლობაზე. მოსარჩელემ ჩაიდინა გაუფრთხილებელი მართლსაწინააღმდეგო უმოქმედობა, კერძოდ, იგი არ ითვალისწინებდა თავისი უმოქმედობის მაგნი შედეგების დადგომის შესაძლებლობას. ბრალეული ქმედება გულისხმობს გაუფრთხილებლობასა, როდესაც პირი არღვრს აუცილებელი ყურადღებებისა თუ გულისხმიერების მოთხოვნას და მისი წინდაუხედავობის გამო დაგება კონკრეტული შედეგი. ზიანის მიმდინარეობის ქმედება შეიძლება გამოიხატოს არა მარტო აქტიურ მოქმედებაში, არამედ უმოქმედობაშიც. მოკლემდელ შემთხვევაში არსებობს მოსარჩელის უმოქმედობისა და თანამდებობის პირის მიზიარებისა და პირის პირის

საქართველოს ექსპერტისა და დამატებითი სტადიის სპეციალისტის, ავტორის, სახიზრე უმოქმედობის „მიზნობრიობის“ სამივე სავალდებულო კომპონენტი: მოქმედების ვალდებულება, მოქმედების შესაძლებლობა და სავალდებულო და შესაძლებელი მოქმედებით შედეგის თავიდან აცილება. მოსარჩელი ვალდებული იყო 2017 წლის 25 ივლისიდან 2 თვის ვადაში, 2017 წლის 25 სექტემბრის ჩათვლით, შეეცადა და წარედგინა თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაცია, რაც მის მიერ არ შესრულდა.

სამოტივაციო ნაწილი:

საკასაციო სასამართლო საქმის მასალების და საკასაციო საჩივრის საფუძვლების შესწავლის შედეგად თვლის, რომ საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს, გაუქმდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციული საქმეთა პალატის 24.01.2019წ. გადაწყვეტილება, მიღებული იქნას ახალი გადაწყვეტილება სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ შემდეგ გარემოებათა გამო:

საკასაციო პალატამ საქმეზე დადაგინილად მიიჩნია, რომ ნ. ა-ის სსიპ ...ო ფონდის ...ი ...ის ...ის თანამდებობაზე დანიშვნის შესახებ წერილობითი ინფორმაცია სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროს იკნობა კანონით დადაგინილი ვადის დარღვევით, ამაში მოსარჩელის რაიმე ბრალი არ მიუძღვის, რის გამოც სააპელაციო სასამართლოს აზრით მას ვერ დაეკისრება პასუხისმგებლობა თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის ბიუროში დადაგინილ ვადაში წარუდგინებლობისათვის. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ თანამდებობის პირთა საქმიანობისა და შემოსავლების გამჭვირვალობის, ანგარიშვალდებულების უზრუნველყოფის მიზნით „საჯარო სამსახურში ინტერესთა შეთანხმებლობისა და კორუფციის შესახებ“ 17.10.1997წ. კანონის შესაბამისი ნორმები თანამდებობის პირს გარკვეულ ვალდებულებებს უწესებენ, მათ შორის ქონებრივი დეკლარაციის შევსებისა და წარდგინების ვალდებულებას, კერძოდ პირს, რომელიც გამწესდება ამ კანონით გათვალისწინებულ თანამდებობაზე, ეკისრება ვალდებულება შეასრულოს კანონით დადაგინილი მოთხოვნა ქონებრივი დეკლარაციის წარდგინის თაობაზე. თანამდებობის პირის მიერ ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის წარდგინა არის კორუფციის პრევენციისა და შესაძლო კორუფციული შემთხვევების გამოვლენის ერთ-ერთი ეფექტური მიზანმიმართული, რაც თანამდებობის პირის მიერ სახელმწიფოსა და საზოგადოების წინაშე აღებული ვალდებულებებიდან გამომდინარეობს. თანამდებობის პირის მიერ ქონებრივი დეკლარაციის წარდგინის ვალდებულება ემსახურება თანამდებობის პირების ქონებაზე ინფორმაციის გამჭვირვადობის გზით გამჭვირვალობისა და საჯარო დაწესებულებების მიმართ მოქალაქეთა ნდობის გაზრდის, თანამდებობის პირის მიერ ქონების შეძენის კანონიერების კონტროლის მიზანს. განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია თანამდებობის პირის მიერ თანამდებობაზე გამწესებისას ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის შევსება, რომლის მიზანია თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის თაობაზე ინფორმაციის მიღება თანამდებობაზე დანიშვნის დროისათვის, რათა შესაძლებელი გახდეს მის მიერ თანამდებობაზე ყოფნისას შეძენილი ქონების გამიჯვნა მის საკუთრებაში თანამდებობის დაკავებამდე არსებული ქონებისაგან.

ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაცია უზრუნველყოფს თანამდებობის პირის შემოსავლების ლეგიტიმაციას და იმავდროულად აკმაყოფილებს თანამდებობის პირის მიერ შეძენილი ქონების წარმოშობისა და ღირებულების მიმართ საზოგადოების ინტერესს. თანამდებობის პირთათვის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის წარდგინის ვალდებულების დადაგინა, აღნიშნული კატეგორიის პირთა მიმართ მაღალი საჯარო ინტერესიდან გამომდინარე, სამომავლოდ დააპროექტებულია დეკლარაციაში ასახული ინფორმაციის საზოგადოებისთვის ხელმისაწვდომობასთან („საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეთანხმებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის 18.2 მუხ. „ბ“, „დ“ ქ.პ. 19.1 მუხ.). თანამდებობის პირებთან დააპროექტებოთ პირადი ხასიათის შემცველი ინფორმაციის საჯაროება ემსახურება ლეგიტიმურ მიზანს - თანამდებობის პირთა შესახებ ინფორმაციის ტრანსპარენტულობის, გამჭვირვალობის უზრუნველყოფას, კანონმდებლობა ითვალისწინებს არათუ თანამდებობის პირთა, არამედ მათი ოჯახების წევრთა შესახებ ინფორმაციის ხელმისაწვდომობას („საჯარო სამსახურში ინტერესთა შეთანხმებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-15 მუხ.). მომცემი საზოგადოებრივი ინტერესებიდან გამომდინარე, თანამდებობის პირის მონაცემები, სხვა-ის 44-ე მუხლის თანახმად, ღიაა, რაშიც მოიაზრება ინფორმაცია ამ პირთა და მათი ოჯახების წევრთა შემოსავლების შესახებ, ამდენად, მომცემი საზოგადოებრივი ინტერესებიდან გამომდინარე, თანამდებობის პირის მონაცემები, კერძოდ პირთან შედარებით, ხელმისაწვდომია. აღნიშნული ნორმის დანაწილ, თანამდებობის პირთა პერსონალური მონაცემების გამჟღავნების წინაპირობად არ მოეთითება თვით ამ პირის თანხმობის არსებობის აუცილებლობას, რაც გამომდინარეობს, სხვა პირებისაგან განსხვავებით, ზოგადად, გამჭვირვალობის პრინციპიდან, მათთან დაკავშირებული მონაცემების ღიაობიდან და ხელმისაწვდომობიდან.

„საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეთანხმებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის 14.1 მუხლის დანაწილიდან გამომდინარე, პირი ვალდებულია თანამდებობაზე გამწესებიდან ორი თვის ვადაში წარადგინოს საჯარო სამსახურის ბიუროში თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაცია. ამდენად, ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის წარდგინის ვალდებულების წარმოშობისათვის სავალდებულოა დეკლარაციის წარსადაგინად შესაბამისი გარემოების დადაგინა - თანამდებობაზე გამწესება. დეკლარაციის წარდგინის პერიოდი განსხვავებულია თანამდებობის პირისა და კანონით პირდაპირ განსაზღვრულ კონკრეტულ თანამდებობებზე წარდგინილი კანდიდატებისათვის (მე-14 მუხ.). პირის თანამდებობაზე გამწესების შემთხვევაში ქონებრივი დეკლარაციის წარსადაგინად დადაგინილია გამწესებიდან ორთვიანი ვადა. მხედველობაშია მისაღები, რომ სხვა-ის 27-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, კანონის „ინფორმაციის თავისუფლების“ თავის მიზნებისათვის თანამდებობის პირი არის „საჯარო სამსახურში ინტერესთა შეთანხმებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-2 მუხლით გათვალისწინებული თანამდებობის პირი, ანუ ის პირი, რომლისაც ეკისრება დეკლარაციის წარდგინის ვალდებულება. თანამდებობაზე დანიშვნის შემდეგ მოსარჩელი განუკუთვნებოდა ხსენებული ნორმით გათვალისწინებულ პირთა რიგს. „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეთანხმებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის თანახმად, „თანამდებობის პირის“ განმარტება სხვადასხვა სამართლებრივი სტატუსის მქონე პირებს აერთიანებს, რომელთა შორის არის საჯარო სამართლის იურიდიული პირის (გარდა

ჯოლოჯოლო, საგანმანათლებლო, სათვითო, კვლევითი, სასაოჯგო და ოლიგოლო საქმიანობისათვის შექმნილი საჯარო სამართლის იურიდიული პირებისა და პოლიტიკური პარტიებისა) ხელმძღვანელი და მისი ... (კანონის მე-2 მუხლის „ლ“ ქვეპუნქტი, საქართველოს მთავრობის 29.03.2019წ. №178 დადგენილების მე-18 მუხ.). საქმის მასალებით დასტურდება, რომ 25.07.2017წ. სსიპ ... ფონდის ...-ის №156/კ ბრძანებით ნ. გ-ი დაინიშნა სსიპ ... ფონდის ...-ის ...-ის თანამდებობაზე, ფონდის ...-ის ...-ის უფლებამოსილების ვადით. „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის 20.1 მუხლის მიხედვით ამ კანონის მე-14 მუხლით განსაზღვრულ ვადაში თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის წარუდგენლობა გამოიწვევს პირის დაჯარიმებას 1000 ლარის ოდენობით, რის თაობაზედაც გამოიკვეთა ინდივიდუალური ადმინისტრაციული-სამართლებრივი აქტი – განკარგულება ჯარიმის დაკისრების შესახებ. ამდენად, კანონით განსაზღვრულ ვადაში თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის წარუდგენლობა არის ადმინისტრაციული სამართალდარღვევა და მასზე ვრცელდება სამართალდარღვევისათვის დადგენილი ზოგადი დანაწესები.

ადმინისტრაციული სამართალდარღვევად (გადაცემად) ჩაითვლება სახელმწიფო ან საზოგადოებრივი წესრიგის, საკუთრების, მოქალაქეთა უფლებებისა და თავისუფლებების, მმართველობის დადგენილი წესის ხელშეწყობა მართლსაწინააღმდეგო, ბრალეული (განზრახვი ან გაუფრთხილებელი) მოქმედება ან უმოქმედობა, რომლისთვისაც კანონმდებლობით გათვალისწინებულია ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობა (ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის მე-10 მუხ.). დაგას არ იწვევს ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ ნ. გ-ის სსიპ ... ფონდის ...-ის ...-ის თანამდებობაზე გამწესებიდან ორი თვის ვადაში თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაცია საჯარო სამსახურის ბიუროში არ წარუდგინა. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ბიურო თავისი ამოცანების შესასრულებლად იღებს კანონით გათვალისწინებულ ზომებს თანამდებობის პირის მიერ ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის შევსებასთან დაკავშირებულ სამართალდარღვევებზე (სადავო აქტის გამოცემის დროს მოქმედი საქართველოს მთავრობის 20.02.2014წ. №181 დადგენილებით დამტკიცებული „საჯარო სამართლის იურიდიული პირის - საჯარო სამსახურის ბიუროს ციხეების“ მე-3 მუხლის 1-ლი პუნქტის „ე“ ქ.პ.). თანამდებობის პირის მიერ დეკლარაციის შევსებასთან დაკავშირებულ სამართალდარღვევებზე კანონით გათვალისწინებულ ზომებს იღებს ბიუროს უფროსი (ხსენებული ციხეების მე-4 მუხლის მე-2 პუნქტის „მ“ ქ.პ.). სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროს უფროსის 06.11.2017წ. №140/განკ განკარგულებით ნ. გ-ი კანონით განსაზღვრულ ვადაში, თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის წარუდგენლობისთვის, დაჯარიმდა 1000 ლარით. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ადმინისტრაციული სამართალდარღვევათა შესახებ საქართველოს კანონმდებლობა შეიცავს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა შესახებ კოდექსისა და საქართველოს სხვა საკანონმდებლო აქტებისაგან (ადმინისტრაციული სამართალდარღვევათა კოდექსის მე-2 მუხ.). ქმედების ადმინისტრაციული სამართალდარღვევად მიჩნევისათვის იგი უნდა შეიცავდეს ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის სტრუქტურის ისეთ ელემენტებს, როგორიცაა: ქმედება, მართლწინააღმდეგობა და ბრალი. ადმინისტრაციული სამართალდარღვევათა საქმის წარმოება გულისხმობს ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ კონკრეტული მართლსაწინააღმდეგო ქმედებასთან დაკავშირებული გარემოებების კანონმდებლობით დადგენილი წესით შესწავლას, რომლის საბოლოო ეტაპია გადაწყვეტილების მიღება ადმინისტრაციული სახელის დაკისრების ან საქმის წარმოების შეწყვეტის თაობაზე. განსახილველ საქმეზე, დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების გათვალისწინებით, სასამართლოს მსჯელობის საგანს შეადგენს ქმედების ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევად მიჩნევისათვის ბრალის ელემენტის არსებობის განსაზღვრა.

საკასაციო სასამართლო იზიარებს საპროცესო პალატის მოსაზრებას იმის შესახებ, რომ მოცემულ შემთხვევაში სახეზე არის „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-14 მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული მართლსაწინააღმდეგო ქმედება, თუმცა მხოლოდ მართლსაწინააღმდეგო ქმედების არსებობა ბრალის შეფასების გარეშე არ არის საკმარისი პირის სამართალდამრღვევად მიჩნევისათვის. საკასაციო პალატა მიიჩნევს, რომ საპროცესო პალატის მსჯელობა საჯარო სამსახურის ბიუროში თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის დროულად წარუდგენლობაში ნ. გ-ის ბრალის არარსებობის შესახებ არ არის დასაბუთებული. ბრალის გამომრიცხავ გარემოებად იმ ფაქტზე მითითება, რომ სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროს მოსარჩელისათვის დადგენილ ვადაში არ მიუწოდებია დეკლარირების ერთიან ელექტრონულ სისტემაში შესატყვისი რეკვიზიტები და არ განუმარტავს მისთვის თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის დადგენილ ვადაში წარუდგენლობისათვის საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობის შესახებ, არ ქმნიდა სადავო აქტის ბათილად ცნობის საფუძვლს. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ბრალეულობის წინაპირობა არის ქმედების შემაჯავრობის შესაბამისი მართლსაწინააღმდეგო ქმედება. არსებობს მართლწინააღმდეგობა ბრალის გარეშე, მაგრამ არ არსებობს ბრალი მართლწინააღმდეგობის გარეშე. თუკი არ არის მართლწინააღმდეგობა, ქმედებას არ აქვს სამართლისათვის შესაბამისი მნიშვნელობა. ბრალის ელემენტი გულისხმობს უკანონო ქმედებასა და მის შედეგებზე დამრღვევის დამოკიდებულებას და წარმოადგენს პასუხისმგებლობის დაკისრების ერთ-ერთ მთავარ საფუძვლს. ბრალეული მოქმედება ან უმოქმედობა შეიძლება იყოს განზრახვი და გაუფრთხილებელი. ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ბუნების გათვალისწინებით უმოქმედობა მხოლოდ იმ შემთხვევაში ითვლება სამართალდარღვევად, თუ პირს ეკისრება მოქმედების სპეციალური მოვალეობა და თუ მისი შეუსრულებლობა პასუხობს სამართალდარღვევის ქმედების შემადგენლობის ნიშნებს. მოცემულ შემთხვევაში კანონით იმპერატიულია არის დადგენილი მოქმედების - დეკლარაციის განსაზღვრულ ვადაში წარდგენის ვალდებულება და მისი შეუსრულებლობისათვის პასუხისმგებლობა. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების კანონიერებას არ ადასტურებს სააპელაციო პალატის მითითება იმაზე, რომ თანამდებობის პირის დანიშვნის შესახებ ბრძანების საჯარო სამსახურის ბიუროში გაგზავნის ვალდებულება კანონისმიერი დათქმითაა გამომდინარე ნ. გ-ის დაკისრებული არ ჰქონდა, რაც სააპელაციო პალატის მოსაზრებით მის ბრალეულობას გამორიცხავს. ორგანო (თანამდებობის პირი) ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა საქმეების განხილვისას მოვალეობა დაადგინოს ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ჩატარის ფაქტი, მის ჩადენაში პირის ბრალეულობა, ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის ქმედებადგენა, პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები და ა.შ., აგრეთვე გამართავობის სხვა გარემოებანი, რომელთაც მნიშვნელობა აქვთ საქმის სწორად

გადაწყვეტილებისათვის (ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 264-ე მუხ.). საკასაციო სასამართლო ყოველთვის ამხეობს იმ გარემოებაზე, რომ შეფასების საგანს შეადგენს არა პირის თანამდებობაზე დანიშვნის შესახებ ბრძანების საჯარო სამსახურის ბიუროში გაგზავნისათვის ნ. გ.-ის ბრალყოლობის საკითხის შეფასება, არამედ თანამდებობაზე დანიშნებიდან ორი თვის ვადაში ნ. გ.-ის მიერ დელარაციის წარუდგენლობის გამო ბრალის ნიშნების არსებობის/არარსებობის დადგენა, კერძოდ, შეფასებას საჭიროებს 7 დღის ვადაში დანიშვნის შესახებ ბრძანების საჯარო სამსახურის ბიუროში წარუდგენლობის შემთხვევაში ნ. გ.-ის დელარაციის წარდგენის ვალდებულებისაგან გათავისუფლების საფუძვლების არსებობა, ასევე წერილობითი მიმართვის გარეშე ელექტრონულ პროგრამაში შესასვლელი რეკვიზიტების მიწოდების თაობაზე საჯარო სამსახურის ბიუროს კანონით დადგენილი იმპერატიული ვალდებულება.

სადავო პერიოდში მოქმედი „თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დელარაციის წარდგენის წესისა და იმ თანამდებობის პირთა თანამდებობრივი რეესტრის დამატების შესახებ, რომელთათვისაც საავტოროდ ჩონებრივი მდგომარეობის დელარაციის შევსება“ საქართველოს მთავრობის 12.02.2014წ. № 139 დადგენილების (ძალადაკარგულია საქართველოს მთავრობის 29.03.2019წ. № 178 დადგენილებით) მე-4 მუხლი საჯარო სამსახურის ბიუროში თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დელარაციის ელექტრონული ფორმით წარდგენას მოითხოვდა, დელარირების ერთიანი ელექტრონული სისტემის მეშვეობით. „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-14 მუხლის მე-9 პუნქტი, 27.10.2015წ. № 4358 კანონით ცვლილების შეტანამდე, ითვალისწინებდა საჯარო სამსახურის ბიუროს ვალდებულებას, თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დელარაციის წარდგენისათვის გათვალისწინებული ვადის ამოწურვამდე არა უგვიანეს 20 დღისა, გაეფრთხილებინა პირი დელარაციის წარდგენის ვალდებულების შესახებ და განემარტა დელარაციის დროულად წარუდგენლობისათვის კანონმდებლობით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობის თაობაზე. „საჯარო სამსახურში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონში ცვლილების შეტანის თაობაზე 27.10.2015წ. № 4358 კანონით ხსენებული ნორმა ახალი რედაქციით ჩამოყალიბდა, ნორმით განისაზღვრა იმ პირთა ჩამოთვალა, რომელთა წერილობითი მიმართვის საფუძველზე ბიურო გასცემს დელარირების ერთიანი ელექტრონული სისტემაში შემავალ რეკვიზიტებს და პირს ანუ მარტას თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დელარაციის დადგენილ ვადაში წარუდგენლობისათვის საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ პასუხისმგებლობას. ეს პირებია: საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილი პირი; თანამდებობის პირი ან/და თანამდებობიდან გათავისუფლებული პირი. ხსენებულ კანონში ცვლილების შეტანის თაობაზე კანონპროექტის განმარტებით ბარათის თანახმად, დელარირების ერთიანი სისტემაში რეკვიზიტების მოთხოვნის უფლებით ბიუროსთვის მიმართვის საშუალება მიეცა როგორც საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილი პირს, ასევე თანამდებობის პირს ან უკვე გათავისუფლებულ თანამდებობის პირს. განმარტებით ბარათში აღნიშნა, რომ ასეთი ნორმის არარსებობა ხშირად იწვევდა თანამდებობის პირის მიერ დელარაციის შევსების ვადის გადაცილებას მხოლოდ იმ მიზეზით, რომ მათ არ ჰქონდათ დაწესებულების უფლებამოსილი პირის მხრიდან ადასტურებული ელექტრონულ პროგრამაში შესასვლელი რეკვიზიტები. ამდენად, სადავო აქტის გამოცემის დროს მოქმედი კანონმდებლობა აღარ ითვალისწინებდა ბიუროს ვალდებულებას დელარაციის წარდგენისათვის გათვალისწინებული ვადის ამოწურვამდე არა უგვიანეს 20 დღისა გაეფრთხილებინა პირი ამის შესახებ და განემარტა დელარაციის დროულად წარუდგენლობისათვის კანონმდებლობით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობის დაკისრების თაობაზე. საპელოაციო სასამართლოს მიერ საქმეზე დადგენილი გარემოება იმასთან დააპირებით, რომ სსიპ საჯარო სამსახურის ბიურომ დაჯარიმების შესახებ სადავო განკარგულების მიღებამდე არ აცნობა ნ. გ.-ის თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დელარაციის შესავსებად საჭირო დელარირების ერთიანი ელექტრონული სისტემაში შესვლისთვის საჭირო საიდენტიფიკაციო მონაცემები (მომხმარებლის სახელი და პაროლი), არ ადასტურებს სადავო აქტის უკანონობას, ვინაიდან უკეთეს საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილმა პირმა არ მიმართა წერილობით დელარაციის ერთიანი საიდენტიფიკაციო მონაცემების მიღებისათვის, წერილობითი მიმართვის ვალდებულება ჰქონდა სადელარაციო თანამდებობაზე დანიშნულ პირს. თანამდებობის პირის დელარაციის წარდგენის ვალდებულების შესრულება არ არის დამოკიდებული შესაბამისი დაწესებულების ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელის ვალდებულების შეუსრულებლობაზე. თანამდებობის პირს დაკისრებული აქვს კანონით განსაზღვრული ორთიანი ვადაში დელარაციის წარდგენის ვალდებულება და ეს ვალდებულება უნდა შესრულდეს, აღნიშნული ვალდებულების შესრულება არ არის დააპირებული ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელის მიერ დაკისრებული ვალდებულების შეუსრულებლობაზე. კანონში შეტანილი ცვლილებებით ამაღლდა თანამდებობის პირის მონაწილეობის ხარისხი დელარირების პროცესში. საქმის მასალებით დასაბუთდება, რომ საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილი პირს ან/და თანამდებობის პირს - მოსარჩელეს, თანამდებობაზე გამწესებიდან დელარაციის წარსადგენად კანონით განსაზღვრულ ვადაში ელექტრონულ პროგრამაში შესასვლელი რეკვიზიტების მიწოდების მოთხოვნით საჯარო სამსახურის ბიუროსათვის არ მიუმართავთ. ბიუროს მიერ ელექტრონულ პროგრამაში შესასვლელი რეკვიზიტების მიწოდებას კანონი ითვალისწინებს წერილობითი მიმართვის საფუძველზე და ასეთი მიმართვის არარსებობა არ წარმოშობს ბიუროს ვალდებულებას თანამდებობის პირს მიაწოდოს რეკვიზიტები. პირი ვალდებულია თანამდებობაზე განწესებიდან ორი თვის ვადაში წარადგინოს საჯარო სამსახურის ბიუროში თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დელარაცია, კანონში შეტანილი ცვლილებებით აღნიშნული ვალდებულების შესრულება აღარ არის დამოკიდებული საჯარო სამსახურის ბიუროს ვალდებულებაზე წერილობითი მიმართვის გარეშე მიწოდდეს თანამდებობის პირს ელექტრონული სისტემაში შესვლისთვის და დელარაციის შევსებისთვის საჭირო საიდენტიფიკაციო მონაცემები. განუმარტოს თანამდებობის პირს დელარაციის დადგენილ ვადაში წარუდგენლობისათვის კანონმდებლობით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობის შესახებ.

საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ სამართალსაბრუნებო მოქმედებს კანონის ცოდნის პრეზუმფიცია, იკულისხმება, რომ პირმა იკის მოქმედი კანონმდებლობა. ს.კ-ის 3.2 მუხლის თანახმად, კანონის არცოდნა ან მისი არასათანადო გაგება არ შეიძლება იყოს კანონის გამოუყენებლობის ან/და ამ კანონით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობისაგან გათავისუფლების საფუძველი. აღნიშნული დებულება ზოგადი ხასიათისაა და მას რაიმე,

მხოლოდ სამოქალაქო სამართლისათვის დამახასიათებელი სპეციფიკური დანიშნულება ან ფუნქცია არ აქვს, რის გამოც მისი გამოყენება დაიშვება აგრეთვე განსახილველ სადავო სამართალურთიერთობასთან. სათანადო წესით გამოქვეყნებული მოქმედი ნორმის გამოყენება არ არის ადრესატების მიერ მის ცოდნაზე დამოკიდებული. იგულისხმება, რომ კანონმდებლობით გათვალისწინებული წესითა და პროცედურების დაცვით შემუშავებული, სახელმწიფო ენაზე არაბუნდოვანად შედგენილი, ოფიციალურად გამოქვეყნებული, გააცნობისათვის ხელმისაწვდომი შესასრულებლად სავალდებულო ქვეყნის ზოგადი წესის შესახებ ინფორმაცია მოქალაქისათვის ცნობილია. აღნიშნული დამატებით მჭიდრობას არ საჭიროებს, ხოლო ასეთი ნორმის არაოდნაზე მითითება არ ათავისუფლებს პირს პასუხისმგებლობისაგან. თანამდებობის პირი ვალდებულია და არა უფლებამოსილი გამოიჩინოს კომპიუტეროზა და გულისხმიერად მოექცეს კანონით დაკისრებული ვალდებულებების შესრულებას.

საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ სამართალდარღვევა გაუფრთხილებლობით ჩადენილად ჩაითვალება. როდისაა ჩადენილი ითვალისწინება თავისი მოქმედების ან უმოქმედობის მაგნი შედეგების დადგომის შესაძლებლობას, მაგრამ ქარაფშუტულად ვარაუდობდა მათ თავიდან აცილებას და მეორე, როდისაა ჩადენილი არ ითვალისწინება ასეთი შედეგების დადგომის შესაძლებლობას, თუმცა უნდა გაითვალისწინებინა ისინი (ადმინისტრაციული სამართალდარღვევათა კოდექსის მე-12 მუხ.). ვინაიდან სამართალდარღვევად (გადაცდომად) ჩაითვალება სუბიექტის მიერ ჩადენილი მართლსაწინააღმდეგო, ბრალეული (განზრახვი ან გაუფრთხილებელი) მოქმედება ან უმოქმედობა, რომლის შედეგადაც სამართალდარღვევის ფაქტი, სამართალდარღვევის კვალიფიკაციისათვის სუბიექტის მოქმედების ან უმოქმედობის წინმსწრები და თანმდევი პირის განზრახვა/გაუფრთხილებლობა, რომლის დადგენაც უპირველესია სამართალდარღვევად ცნობისა და კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის შეფარდებისათვის. ამდენად, გაუფრთხილებლობა ბრალის ერთ-ერთი ფორმაა. თუ არ არსებობს განზრახვა ან გაუფრთხილებლობა, არ არსებობს არც სამართალდარღვევისათვის მავალიფიკირებული ვარაუდი და კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის საფუძველი. განსახილველ შემთხვევაში სახეზე არის ადმინისტრაციული სამართალდარღვევა, რომელიც თავისი ბუნებით წარმოადგენს გაუფრთხილებლობით ჩადენილ ქმედებას, კერძოდ, უმოქმედობას. „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონი ერთი მხრივ ადგენს თანამდებობის პირის ვალდებულებას დიპლარაციის შიდასთან და წარადგინოს მხოლოდ ელექტრონული ფორმით, რომელზეც დამოუკიდებელი წყდომის შესაძლებლობა პირს არ გააჩნია, ხოლო მეორე მხრივ არ განსაზღვრავს ბიუროს ვალდებულებას თანამდებობის პირს მიაწოდოს ელექტრონული პროგრამაში შესასვლელად საჭირო რეგისტრირებული წერილობითი მიმართვის გარეშე. ამჟამად მოქმედი რეგულაცია არ ითვალისწინებს წერილობით განცხადების წარუდგენლობის შემთხვევაში პირის გაფრთხილებას დიპლარაციის წარდგენის ვალდებულებისა და წარუდგენლობის შემთხვევაში პასუხისმგებლობის დაკისრების შესახებ. ბიუროს ვალდებულება პირის გაფრთხილების შესახებ ემსახურება სამართალდარღვევის გაუფრთხილებლობით ჩადენისაგან თავის არიდების პრევენციულ ღონისძიებას და არა პასუხისმგებლობისაგან ათავისუფლების საფუძველს, პირის არგაფრთხილება შესაძლოა წარმოადგენდეს ბრალის ხარისხის განმსაზღვრელ ფაქტორს, გადაცდომის გაუფრთხილებლობით თუ განზრახ ჩადენას (აღსანიშნავია, რომ დიპლარაციაში პირდაპირ განზრახ, არასწორი მონაცემების შეტანა, აგრეთვე დიპლარაციის განზრახ განმეორებით წარუდგენლობა, სისხლის სამართლის კოდექსის 355-ე მუხლის თანახმად, იწვევს სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას). ამჟამად მოქმედი რეგულაციისაგან განსხვავებით „საჯარო სამსახურში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-20 მუხლით განსაზღვრული სანქციის გამოყენების შესაძლებლობას კანონის ძველი რედაქცია ადგენდა იმ შემთხვევაში, როდისაა ამ პირის მიმართ დაკული იყო ამავე კანონის მე-14 მუხლის მე-9 პუნქტით განსაზღვრული - გაფრთხილების ვალდებულება შესაძლოა დაჯარიმების თაობაზე. „საჯარო სამსახურში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-14 მუხლის მე-10 პუნქტის თანახმად, შესაბამისი საჯარო დაწესებულების ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელი ან საამისოდ უფლებამოსილი პირი ვალდებულია სათანადო ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემიდან არაუგვიანეს 7 სამუშაო დღისა წერილობით მიაწოდოს ბიუროს ინფორმაცია პირის სადეკლარაციო თანამდებობაზე გამწესების ან სადეკლარაციო თანამდებობიდან განთავისუფლების შესახებ ინფორმაციის მიწოდების თაობაზე შესაბამისი საჯარო დაწესებულების ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელის ან საამისოდ უფლებამოსილი პირის ვალდებულება ასევე დადგენილი იყო სადავო პერიოდში მოქმედი საქარბელოს მთავრობის 12.02.2014წ. №139 დადგენილების მე-2 მუხლით, რომელიც ადგენდა, რომ შესაბამისი საჯარო დაწესებულების საკადრო სამსახურის ხელმძღვანელი ან საამისოდ უფლებამოსილი პირი ვალდებულია სათანადო სამართლებრივი აქტის გამოცემიდან არაუგვიანეს 7 სამუშაო დღისა სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროს წერილობით მიაწოდოს ინფორმაცია პირის სადეკლარაციო თანამდებობაზე გამწესების ან თანამდებობიდან განთავისუფლების შესახებ. ამდენად, ერთმანეთისაგან უნდა გაიმიჯნოს თანამდებობაზე გამწესების თაობაზე ბიუროსათვის ინფორმაციის მიწოდების შესახებ ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელის ან საამისოდ უფლებამოსილი პირის ვალდებულება და გამწესებიდან ორი თვის ვადაში თანამდებობის პირის მიერ დიპლარაციის წარდგენის ვალდებულება, შესაბამისად, უნდა გაიმიჯნოს ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელის ან საამისოდ უფლებამოსილი პირის დისციპლინური პასუხისმგებლობა ინფორმაციის მიწოდებლობისათვის („საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის 14.10 მუხ.), დიპლარაციის დადგენილ ვადაში წარუდგენლობის გამო თანამდებობის პირის ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობისაგან („საჯარო

დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის 14.9 მუხ., 20.1 მუხ.).

სააპელაციო სასამართლომ დელარაციის წარუდგენლობისათვის ნ. ა-ის ბრალის გამომრიცხავ გარემოებად მიიჩნია ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელის ან საამისოდ უფლებამოსილი პირის მიერ კანონით ნაკისრი ვალდებულების შეუსრულებლობა. საკასაციო პალატა ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ განსახილველ შემთხვევაში ნ. ა-ის ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობა დაეკისრა არა მისი დანიშვნის შესახებ ინფორმაციის მიუწოდებლობის, არამედ დადგენილ ვადაში დელარაციის წარუდგენლობის გამო. საჯარო სამსახურის ბიუროს დელარირების უზრუნველყოფის დეპარტამენტის უფროსის 30.10.2017წ. მოხსენებით ბარათის თანახმად, 25.10.2017წ. ბიურომ მიიღო სსიპ ...-ის ფონდის ...-ის 25.07.2017წ. №156/კ ბრძანება ნ. ა-ის სსიპ ...-ის ფონდის ...-ის ...-ის თანამდებობაზე დანიშვნის შესახებ. თანამდებობის პირების დელარირების ელექტრონულ ბაზაში გადამოწმების შედეგად აღმოჩნდა, რომ აღნიშნული ინფორმაცია ბიუროში არ იყო გადმოცემული. საჩმის მასალებით დასაბუთდება, რომ ნ. ა-ის მისი გამწესებიდან არათუ ორი თვის ვადაში, არამედ ამ ვადის გასვლის შემდეგ დაჯარიმების შესახებ განკარგულების მიღებამდე არ უკდია დელარაციის წარუდგენა და წერილობითი მოთხოვნით ბიუროსათვის არ მიუმართავს. მათ შორის არ მიუმართავს არც 25.10.2017წ., როდესაც ბიუროსათვის ცნობილი გახდა მისი თანამდებობაზე გამწესების შესახებ. მართებულია სააპელაციო პალატის მსჯელობა იმ ნაწილში, რომ კანონმდებლობით დადგენილი მოთხოვნების გათვალისწინებით ნ. ა-ი არ იყო ვალდებული ბიუროსათვის მიუწოდებინა ინფორმაცია მისი დანიშვნის შესახებ, თუმცა აღნიშნული არ გამორიცხავს ბრალის ელემენტის არსებობას, რაც მის მიერ დელარაციის წარუდგენლობაში გამოიხატა. საკასაციო პალატა ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ განსახილველი დავის საგანს არ შეადგენს თანამდებობის პირის გამწესების შესახებ ბიუროსათვის ინფორმაციის მიუწოდებლობის გამო დისციპლინური გადაცდომის არსებობის დადგენა და შეფასება. აღსანიშნავია, რომ თანამდებობაზე გამწესების შესახებ ბიუროსათვის ინფორმაციის მიწოდების შემთხვევაშიც, ამჟამად მოქმედი კანონმდებლობა არ ითვალისწინებს ბიუროს ვალდებულებას წერილობითი მიმართვის გარეშე გასცეს ელექტრონულ პროგრამაში შესვლისათვის საჭირო რეკვიზიტები, შესაბამისად, სააპელაციო პალატის მსჯელობა, რომ მოსარჩელის თანამდებობაზე დანიშვნის შესახებ ბიუროსათვის ინფორმაციის დროულად მიუწოდებლობაში ნ. ა-ის ბრალი არ მოქმედებს, განსახილველი დავის საგანს მიმართ არ არის რეკვიზიტური. მოკიდულ შემთხვევაში მნიშვნელოვანია არა ნ. ა-ის მიერ ბიუროსათვის ინფორმაციის მიწოდების ვალდებულების არსებობის შეფასება, რაც კანონმდებლობით ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულის ხელმძღვანელის ან საამისოდ უფლებამოსილი პირის ვალდებულებაა, არამედ მოსარჩელის მიერ კანონით დადგენილ ვადაში დელარაციის წარუდგენლობის გამო დაკისრებული პასუხისმგებლობის კანონიერების შეფასება.

„სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში ადამიანური რესურსების მართვის ავტომატიზებული სისტემის მინიმალური სტანდარტის დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 20.02.2012წ. №57 დადგენილების 1.1 მუხლით დამტკიცდა „სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში ადამიანური რესურსების მართვის ავტომატიზებული სისტემის სტანდარტი“, ამავე დადგენილების მე-7 მუხლის მიხედვით ამ დადგენილების შესრულების კოორდინაციის და მონიტორინგის განხორციელება სსიპ – საჯარო სამსახურის ბიუროს დაეკისრა. „სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში ადამიანური რესურსების მართვის ავტომატიზებული სისტემის სტანდარტის“ I თავის პირველი მუხლის შესაბამისად, პროგრამა უზრუნველყოფს უწყების ადამიანურ რესურსებთან დაკავშირებული მონაცემების დამუშავებასა და მუდმივ მონიტორინგს, ხოლო ამავე თავის მე-8 მუხლით პროგრამის მოდულები (ნაწილები) და მოლოანი პროგრამა უნდა იძლეოდეს „საქართველოს სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში ადამიანური რესურსების მართვის ავტომატიზებული სისტემის სტანდარტით“ და „საჯარო სამსახურში ადამიანური რესურსების მართვის ავტომატიზებული სისტემის შექმნის შესახებ“ საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულებით გათვალისწინებული ყველა მონაცემის (იგულისხმება პირველადი მონაცემები) წვდომის შესაძლებლობას საჯარო სამსახურის ბიუროსათვის. მოსარჩელი მოითითებს, რომ მისი დანიშვნის შესახებ ბრძანება მიითითებულ სისტემაში აიტვირთა, სადაც წვდომა გააჩნდა მოპასუხე ბიუროს. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ხსენებული დადგენილების მე-3 მუხლის მიხედვით, ადამიანური რესურსების მართვის ავტომატიზებულ პროგრამაში მოკიდული თანამდებობები უნდა შეესაბამებოდეს „საჯარო სამსახურის თანამდებობათა რეესტრის შესახებ“ საქართველოს პრეზიდენტის 21.07.2001წ. №286 ბრძანებულებით განსაზღვრულ მთავარ, წამყვან, უფროს და უმცროს საჯარო თანამდებობებს. აღსანიშნავია, რომ როგორც საქართველოს პრეზიდენტის 01.07.2001წ. №286 ბრძანებულებით დამტკიცებული „საჯარო სამსახურის თანამდებობათა რეესტრში“ (ძალადაკარგულია 2014 წლის 30 სექტემბრიდან საქართველოს პრეზიდენტის 02.02.2015წ. №36 ბრძანებულებით), ასევე საქართველოს მთავრობის 29.09.2014წ. №576 დადგენილებით დამტკიცებული „საჯარო სამსახურის თანამდებობათა რეესტრში“ გათვალისწინებული არ არის სსიპ ...-ის ფონდის ...-ის ...-ის თანამდებობა, ადამიანური რესურსების მართვის ავტომატიზებულ სისტემას აქვს აბსოლუტური სხვა სამართლებრივი დამატება და დანიშნულება, სისტემა „საჯარო სამსახურის შესახებ“ კანონით გათვალისწინებული სამართლებრივი ინსტიტუტების ეფექტურად რეალიზების მიზნებისთვისაა შექმნილი, „საჯარო სამსახურის შესახებ“ კანონით გათვალისწინებულია ადამიანური რესურსების მართვის ერთიანი ელექტრონულ სისტემაში არსებული ინფორმაციის გამოყენება/ასახვა მოხელის ვაკანტური თანამდებობაზე კონკურსის წესით დანიშვნისას (34-ე მუხ.), მოხელის ადავანისას (47-ე-48-ე მუხ.), მოხელის შეფასებისას (53-ე მუხ.), მოხელის პროფესიული განვითარების საჭიროებისას (54-ე მუხ.), დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომის შეფარდებისას, დისციპლინური პასუხისმგებლობის მოქმედების ვადის გასვლისას და პასუხისმგებლობის ვადაში ადრე მოხსნისას (101-ე მუხ.) და სხვ. ამდენად, ამ სისტემას შემცველობა არ აქვს „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონით გათვალისწინებული თანამდებობის პირის დელარირების პროცესთან. ამასთან, ნ. ა-ის ამ თანამდებობაზე გამწესების დროისათვის კანონის მოქმედი რედაქცია ითვალისწინებდა პირის სადელარაციო თანამდებობაზე გამწესების შესახებ ინფორმაციის ბიუროსათვის წერილობითი ფორმით მიწოდებას. სადავო არ არის ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ მოსარჩელის თანამდებობაზე გამწესების შესახებ ინფორმაცია შესაბამის უფლებამოსილ პირს სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროსათვის კანონით დადგენილ ვადაში წერილობითი ფორმით არ მიუწოდებია.

დღევანდელი სასამართლო პროცესის დასრულების შემდეგ, კანონის 411-ე მუხლის საფუძველზე, ინფორმაციის ბიუროში წერილობითი ფორმით მიწოდების მოთხოვნას, აღნიშნული ვერ იქნება გაიგივებული აბსოლუტურად განსხვავებული მიზნებისათვის შექმნილი ადამიანური რესურსების ელიტარული სისტემაში ინფორმაციის აკუმულირებასთან. საფუძველს არის მოკლებული ადამიანური რესურსების მართვის აკუმულირებული სისტემაში ინფორმაციის აკუმულირების გაიგივება „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-14 მუხლის მე-10 პუნქტით გათვალისწინებული ვალდებულების მოხდასთან. ამდენად, ბრძანების ადამიანური რესურსების მართვის აკუმულირებული სისტემაში აკუმულირება და ბიუროს მიერ მასზე წვდომის შესაძლებლობა არ აკმაყოფილებს დადგენილ ვადაში კანონით გათვალისწინებული ვალდებულების (დელარაციის წარდგენა) შეუსრულებლობის შემთხვევაში თანამდებობის პირის პასუხისმგებლობის გამომდინარე გარემოებას. ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 34-ე მუხლი ადგენს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებებს, ამასთან, შემამსუბუქებელი გარემოებების ჩამონათვალი არ არის ამომწურავი, მას განმარტებითი ხასიათი აქვს იმ თაღისაზრისით, რომ საქართველოს კანონმდებლობით შეიძლება გათვალისწინებული იქნეს აგრეთვე ადმინისტრაციული სამართალდარღვევისათვის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი სხვა გარემოებანიც. ორგანოს (თანამდებობის პირს), რომელიც ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის საქმეს წყვეტს, შეუძლია შემამსუბუქებლად მიიჩნიოს ისეთი გარემოებანიც, რომლებიც არ არის მითითებული კანონმდებლობაში. საყურადღებოა, რომ განსახილველ შემთხვევაში სახეზე არ არის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი ან ამავე პირობით განსაზღვრული ბრალის გამომდინარე გარემოებები. ამასთანავე, კანონის 20.1 მუხლი პირის მიერ დელარაციის წარუდგენლობისათვის დაჯარიმების შესახებ არ განეკუთვნება დისკრეტულ უფლებამოსილებათა რიგს, კანონიერი საფუძვლის არსებობა იწვევს დაჯარიმების შესახებ გადაწყვეტილების მიღებას.

დელარაციის წარდგენის ვალდებულების შესრულება დამოკიდებულია საჯარო სამსახურის ბიუროს ვალდებულებაზე მიწოდოს ელიტარული სისტემაში შესვლისათვის და დელარაციის შევსებისათვის საჭირო საიდენტიფიკაციო მონაცემები, რომლის შესრულება თავის მხრივ უკავშირდება საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილი პირის, თანამდებობის პირის ან/და თანამდებობიდან განთავისუფლებული პირის წერილობით მიმართვებს. საქმეზე დადგენილად არის ცნობილი და დავას არ იწვევს, რომ კანონით დადგენილ ვადაში არც საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილი პირს და არც თანამდებობის პირს არ მიუმართავს სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროსათვის სისტემაში შესვლისათვის საჭირო რეკვიზიტების მისაღებად. „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ კანონის მე-14 მუხლის მე-9 პუნქტის დანაწილის თანახმად, ბიურო ასაცილებს დელარირების ერთიან ელიტარულ სისტემაში შესასვლელ რეკვიზიტებს და პირს განუმარტავს დელარაციის დადგენილ ვადაში წარუდგენლობისათვის კანონმდებლობით გათვალისწინებულ პასუხისმგებლობას საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილი პირის, თანამდებობის პირის ან/და თანამდებობიდან განთავისუფლებული პირის წერილობითი მიმართვის საფუძველზე. ამდენად, კანონის შესაბამისად, მხოლოდ მითითებული ნორმების დარღვევის და შესაბამისი წერილობითი მიმართვის საფუძველზე და არა სადელარაციო თანამდებობაზე დანიშნვის შესახებ ინფორმაციის ადამიანური რესურსების მართვის აკუმულირებული ელიტარული სისტემაში აკუმულირების შედეგად, ბიურო ხდება ვალდებული მიწოდოს დელარაციის დელარირების ერთიან ელიტარულ სისტემაში შესასვლელ რეკვიზიტები. მოკლემო შემთხვევაში ბიუროსათვის არც სსიპ ...-ის ფონდის უფლებამოსილი პირს და არც თანამდებობის პირს (მოსარჩელე ნ. გ.-ს) კანონით დადგენილი წესით და კანონით დადგენილ ვადაში არ მიუმართავს ელიტარულ სისტემაში შესასვლელ რეკვიზიტების მისაღებად. კანონმდებლობა არ ითვალისწინებს ბიუროს ვალდებულებას საჯარო დაწესებულების უფლებამოსილი პირის ან თანამდებობის პირის წერილობითი მიმართვის გარეშე პირისათვის ელექტრონულ სისტემაში შესასვლელი რეკვიზიტების გაგზავნას.

საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ გადაწყვეტილება ყოველთვის ჩაითვლება კანონის დარღვევით მიღებულად, თუ გადაწყვეტილება იურიდიულად არ არის საკმარისად დასაბუთებული (გადაწყვეტილების გაუქმების აბსოლუტური საფუძველი). სსკ-ის 411-ე მუხლის შესაბამისად საკასაციო სასამართლო თავად მიიღებს გადაწყვეტილებას საქმეზე, თუ არ არსებობს სსკ-ის 412-ე მუხლით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების გაუქმებისა და საქმის სააპელაციო სასამართლოში ხელახალი განხილვისათვის დაბრუნების საფუძველი. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებებისა და მათი სამართლებრივი ანალიზის გათვალისწინებით, საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს. უნდა გაუქმდეს ასაჩივრებული გადაწყვეტილება და სსკ-ის 411-ე მუხლის საფუძველზე მიღებულ უნდა იქნეს ახალი გადაწყვეტილება საჩივლის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ. საკასაციო პალატა თვლის, რომ მოსარჩელეს უნდა დაუბრუნდეს სადავო აქტის მოქმედების შეჩერებისათვის გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 50 ლარის ოდენობით. დამატებით საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ სსკ-ის 30-ე მუხლის დანაწილიდან გამომდინარე სასამართლოს განჩინება ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ან მისი ნაწილის შეჩერების თაობაზე ძალას კარგავს მოკლემო საკითხზე სასამართლოს გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლისას ან სასარჩელო წარმოების სხვაგვარად დასრულების შემთხვევაში.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

საკასაციო პალატამ იხილმდგანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 411-ე მუხლით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროს საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს;
2. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციული საქმეთა პალატის 24.01.2019წ. გადაწყვეტილების გაუქმებით მიღებულ იქნეს ახალი გადაწყვეტილება;
3. მოსარჩელეს დაუბრუნდეს სადავო აქტის მოქმედების შეჩერებისათვის გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 50 ლარის ოდენობით.

3. ბ. გ-ის საოჯახო ან დაკრძალვის ადგილი;
4. ნ. გ-ის (პირადი № ...) სსიპ საჯარო სამსახურის ბიუროს სასარგებლოდ დაეკისროს ამ უკანასკნელის მიერ საკასაციო სასამართლოში საქმის განხილვისათვის გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის - 300 (სამასი) ლარის ანაზღაურება;
5. ნ. მ-ს (პირადი ნომერი ...) დაუბრუნდეს სარჩელისა და სარჩელის უზრუნველყოფისათვის 28.11.2017წ. № 1 საგადახდო დავალებით გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის 150 ლარიდან - 50 ლარი, შემდეგი ანგარიშიდან: ქ. თბილისი, სახელმწიფო ხაზინა, ბანკის კოდი TRESGE22, მიმღის ანგარიშის №200122900, სახაზინო კოდი №300773150;
6. საკასაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე

ნ. სხირტლაძე

მოსამართლეები:

ქ. ცინცაძე

გ. გოგიაშვილი

[← უკან](#)[«წინა შედეგა»](#)